

Чи тут, чи там, чи п'ять, чи шість  
Мадярів часом здиблються.  
Зажуряться, похиляться,  
І в когось древнє-молода  
Сльоза мадярська виллється:  
Чого?

А далі вже сльоза  
Поганя сльозу:  
Чого, чого, чого?  
Чогокають і хлипають... Внизу.  
А зверху хтось: Га-га!  
Це ті, що знать того не знають,  
Себе ніколи не питають:  
Чого?

Сльоза в сльозу вбіга:  
Чого? Чого? Чого?!  
А зверху знов: Га-га!  
Того! Того! Го-го!  
Таке несвітське голосіння  
І небо зрушило б тверде,  
Де небо є і є спасіння.  
А тут — та де!  
А тут —  
Чи там, чи тут, чи шість, чи п'ять  
Мадярів раптом здибляться,  
Зажуряться, похиляться...  
Чого, чого? Ну, чого?